

snavellengte. Elke casarca krijgt een unieke gele, plastic halsring met een zwarte cijfer- of lettercode. Daarna worden ze weer losgelaten op het Eemmeer. Van de tot nu toe geringste casarca's moeten er al ruim 200 rondvliegen met zo'n halsband. Terugvangsten zijn interessant, want zo

Een casarca wordt van een halsring voorzien

komen we te weten waar de exemplaren, die hier geruid hebben, vervolgens heen gaan. Casarca's zijn goede vliegers. Dat ze van Kirgizië naar Polen vliegen in een paar weken, is al aangetoond. Ook weten we door

ringonderzoek al veel over de herkomst van de hier gevangen casarca's met een pootring. Vaak komen ze uit broedpopulaties in Duitsland en Zwitserland. Opvallend is verder, dat de casarca's in ons land -op enkele uitzonderingen na (onder andere in Noord-Limburg) niet tot broeden komen. De casarca's zijn al bijna 60 jaar te gast in ons land, maar het wil nog steeds geen echte broedvogel worden. Hij is wel beschermd onder de nieuwe Wet Natuurbescherming; de soort wordt dus niet gezien als een ongewenste exoot.

Oproep

Heb je een casarca gezien met halsring en kon je hem aflezen? Geef het door via www.geese.org, want Sjoerd Dirksen, de stuwende kracht achter de Werkgroep Casarca Nederland, zit nog vol vragen over de verspreiding van de op 'ons' Eemmeer gevangen, reislustige eenden.

Velduil in bedrijfsgebouw

Dick A. Jonkers

Het is zaterdag 30 september 2017. Ik krijg een telefoontje van een agrariër uit Eemnes. "Er zit een uil in mijn bedrijfsgebouw. Ik weet niet wat voor soort het is en ik krijg hem er niet uit. En de deur moet 's avonds dicht". Dus op naar de Eempolder. Hoop op een dwarsbalk van een hijskraan zat de uil: een jonge velduil! Hij zat er al twee dagen en de boer maakte zich zorgen. Naar buiten jagen lukte hem niet. Mijn advies luidde om de deur 's avonds open te laten staan. In de schemering zou de uil wellicht gaan jagen. En dan ongeveer een

uur later de deur weer dicht doen. De volgende avond weer telefoon. De boer belde vanuit zijn auto. De uil zat er nog, ook bij zijn vertrek net en de deur was nu afgesloten. Kun je over een paar uur nog even komen? Weer op pad dus, nu later in de avond. De grote roldeur werd open gemaakt. Geen uil te zien! Tot de hijskraan in werking werd gezet. De vogel kwam tevoorschijn en vloog rondjes, maar naar buiten ho maar. Verstoord door het lawaai kwamen twee volwassen

kerkuilen in actie en vlogen nu ook rond. Wat een prachtig gezicht. Deze kerkuilen bewonen achter in de loods een nestkast en hebben daar een eigen ingang. Een nieuwe mogelijke oplossing diende zich nu aan. Ik vroeg de boer alle verlichting uit te doen, ook de felle buitenverlichting, die 's nachts buiten de loods brandt ter beveiliging. En jawel, de volgende dag was de velduil verdwenen en keerde niet meer terug. Klus geklaard!